

Цѣлъ день скърцать кола, и ся чюѣтъ надалечъ; ято дроплы хвърчатъ високо и ся отзовавать една на другъ подъ небеса.

По какво познаваше есень-шѣ?

Отъ трънъ та на глокъ.

Селенинъ каралъ на воденицѣ рѣжъ. Плашници-ши му были съдрани ша ся посыпало ошъ жишо-шо по ижши. Гълѣби ся навалили да кълѣжшь, нѣ иѣшелъ налешялъ ша гы проиждилъ. Гълѣби-ши ся оплакали на орела. Орелъ-шѣ ошѣкль сѣдѣкъ-шѣ така: прѣвѣ распердушилъ иѣшела, а послѣ изморилъ и гълѣбы-шы.

Отъ дѣтинескы напомневания.

Прѣвъ ноемврий.

Кога ся събудихме отеутра, видѣхме, че въ стаѣтъ ны бѣше много видѣло, а слѣнце нѣмаше. Отърчяхме на прозорци-ты и що давидишь?

Дебелъ снѣгъ покрылъ и двора и кѣщѣ-тѣ. Дѣдо Драганъ заминаъ съ шинѣ, а Боянчо иде отвѣнъ и си трѣси крака-та.

Зима, зима! извикахме и заплескахме съ рѣцѣ; облѣкохмесея за-въ-чясъ, ѣдохме на-двѣ на-три—и отърчяхме на двора. Петко зе да прави пързалкѣ-тѣ си,